

VĚTRNÍK

Ročník XXXI

Čtvrtek 19. října 2000

Program na dnešek

8:30	DS Čmukaři Turnov Pletené pohádky	velký sál
9:00	KPR	spořitelna
9:30	rozborový seminář	malý sál
10:00	DS Čmukaři Turnov Pletené pohádky	velký sál
11:00	přípravný výbor	
12:30	loučení s DS Čmukaři Turnov	malý sál
13:00	Kurz režisérů SČDO	sokolovna
13:30	loučení s DS Hvozdná	malý sál
14:00	KPR	spořitelna
14:30	Větrovanka	před divadlem
14:30	vítání DS Brněnec	na MěÚ
15:00	vítání DS Brněnec	před divadlem
16:00	DS Krakonoš Potopa světa	velký sál
17:30	Valná hromada Vobskočáku	malý sál
19:30	DS Krakonoš Potopa světa	velký sál
21:00	zasedání poroty	kužárna
21:00	KPR	půdička
21:47	Vobskočák Kytička pro Láďu	velký sál
23:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

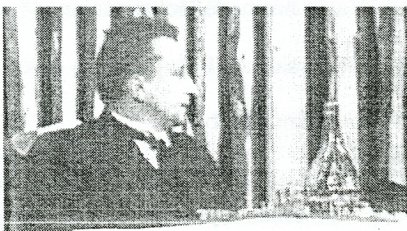
Kroužek divadelních ochotníků z Hvozdne přivezl na vysockou přehlídku hru bratří Mrštíků Maryša v režii Dušana Sitka, herce městského divadla ve Zlíně.

Inscenace se vyznačuje v koncepci dvěma výraznými jevy:

1) užitím úpravy umělého nářečí z původní předlohy do formy jisté obecné češtiny od Antonína Přídala pro brněnskou inscenaci,

2) výraznými scénickými úpravami samotného režiséra, vedoucími k podstatnému krácení textu i vlastní hry (cca 70 min. bez přestávky).

Základní příběh i přes výše uvedené úpravy je elementárně sdělen v určité lyricko-symbolické podobě o osudu Maryši. Napomáhá tomu již zmíněná jazyková úprava, ale hlavně výrazný režisérský rukopis, který tuto amatérskou inscenaci ve svém celku řadí nad běžný standard ochotnic-

kých představení. Výraznými prvky scénického sdělení jsou především hudba (její užití pro účely přestaveb, ale hlavně pro interpretaci atmosfé-

ry a emocí), pozitivní (účelová) práce se scénickým uspořádáním (zvláště ve využití materiálů ve scénografickém řešení) a stylizované taneční kreace.

Herecká složka v inscenaci je však více či méně potlačena a ve svém cel-

ku nedosahuje významu a postavení, které by ji při výkladu tématu přináleželo. Mnohdy jako by režie absentovala na sdělení citových poloh či nálad prostřednictvím

herců a upřednostňuje v daných situacích muzikální složku. Při mnohočlenném a generačně různorodém kolektivu se rovněž projevují rozdíly v herecké stylizaci.

Zvolený inscenační princip zaměřený na užití symbolických obrazů je velmi náročný pro dokonalé sdělení smyslu divákům. Nedaří se tomu vždy dokonale. Například zahození panenky, užití srpů v závěru. Cel-

publika a potlesky po některých obrazech.

Spádu večerní inscenace po-

mohlo vypuštění přestávky, která byla naopak při představení odpovědním.

Nelze se na závěr nezmínit o provedení děkovací části inscenace. Zařazení písně (o délce cca 4 minuty) do

ne zcela ukončené děkováčky, byť s dobrým úmyslem, se minulo účinkem. Došlo k narušení doznívání příznivého pocitu z představení a výsledek byl proti očekávání kontraproduktivní.

Hvozdenská inscenace Maryši je jistě výrazným příspěvkem k diskusi jak inscenovat klasické předlohy „her ze života“ v současné době.

Dušan Zakopal

Hvozd'ané opět ve Vysokém

rozhovor s Vítem Poláškem,
předsedou Kroužku divadelních
ochotníků z valašské Hvozdné

Pane Polášku, ve Vysokém jste byli v roce 1973 a pak o šest let později. Poprvé s Tylovými Kutnohorskými havíři, podruhé s jeho Tvrdohlavou ženou. Teď jste tu tedy potřetí, a opět s klasikou. Převažuje ve vašem repertoáru?

Vloni jsme oslavili devadesát let své existence. Chtěli jsme pro tuto příležitost vybrat nějaké vhodné premiérové představení a obrátili jsme se ke klasice. Přestože Maryša je stará hra, vznikla v roce 1895, u nás se nikdy nenaštudovala. Ale na repertoáru máme samozřejmě nejenom klasiku. To je vždy otázka režiséra. Letos na podzim mělo premiéru Nebe na zemi, na konci října to bude Sněhurka. Hrajeme totiž hodně i pro děti, například s Broučky jsme odehráli více než 30 repríz. Připravujeme Noc na Karlštejně a Úplně zbytečné parohy, jak vidíte, náš záběr je opravdu široký.

Čím vznikla ta dlouhá časová proluka mezi vaší poslední a le-

tošní návštěvou Krakonošova divadelního podzimu? Po zhlédnutí vašeho představení mohu vyloučit neúspěchy.

V 50. letech kroužky našeho typu téměř zanikly. My jsme se ukryli pod osvětovou besedu. Teď jsme skupinou zapálených lidí, kteří si na divadlo najdou čas a prostor, a to je to hlavní.

Jaký je poměr mezi počtem obyvatel Hvozdné a členy vašeho kroužku?

V Hvozdné žije asi 950 lidí, my máme 127 členů, takže zhruba každý sedmý člověk u nás je ochotníkem. Ta láska k divadlu, a to je určitě i u vás, přechází z generace na generaci, opakují se v podstatě ta samá jména, rodiče v tom duchu vychovávají své děti. Zájem o spolupráci s námi mají i lidé mimo kroužek. Také hrají, ale snažíme se, aby k nám postupem času vstoupili, protože máme vlastní budovu – z roku 1929 – a je potřeba se o ni starat. S ochotničením je spojená i spousta povinností, není to jenom hraní.

Jak se vám u nás po těch sedmadvaceti letech líbí?

Někteří z nás jsou na přehlídce už potřetí. Když jsme přijeli, bylo nádherně. Při naší poslední ná-

vštevě údajně padal sníh. Myslím, že všichni lidé jsou tu spokojeni, všude je cítit, že město přehlíd-kou opravdu žije.

*Děkuji vám za rozhovor a
zlomte vaz i do budoucna. al*

Z pohledu diváka

Sedmadvacet lidí na jevišti při děkovačce jsem už hodně dlouho nezažila. A bylo zač děkovať. Maryša, tak jak nám ji zahráli ochotníci z Hvozdné, měla správně namíchán nejen jed, ale i tradici s modernějším pojetím. Upřímně řečeno, já bych se téhle hry bála, nevěděla bych, co s ní, ale Moravákům padla jako ulitá. A klobouk dolů před tím, že si ochotníci vyberou tragédii, většínou se preferují spíše lehčí žánry. Ale asi by si ji nevybrali, kdyby neměli obecenstvo. Je dobře, že jsou ještě lidé, kteří vymění pohodlí kanape za divadlo, ať už se v něm octnou tam, odkud se na věci hledí, tedy v hledišti, či tam, kde se věci jeví, tj. na jevišti. Přeji Moravákům, aby jich na jevišti bylo stále dost a aby bylo i dost těch, komu jejich umění (a nadšení pro věc) přinese radost a potěšení.

mag

Čtvrteční

*Jak se tu tak s veršem párám,
došlo mi – a sám se kárám,
že je středa – když to píší,
když v tiskárně tiše vznik
právě tenhle Větrník.*

*Jak psát zítra a být dneska
je ale věc děsně těžká.
Pak však dojdou k pochopení.
Pro nás v tomto týdnu není
dnes či zítra, noc či ráno.
Čtete tak, jak je to psáno!*

*Dnes se kafe málo prodá,
neb pochybnost přec jen hlodá
a na chuti nepřidá,
i když bude od žida.*

*Sláva velká se odbyla,
dobrá věc se podařila,
Gasverštat jak orloj jede!
Voláme mu slávu předem,
neb v sobotu právě tady
napeče sejkor hromady.*

*Středa – čtvrtek – je mi líto,
k závěru že uhání to,
za pár týdnů – každý to ví,
vrhneme se na cukroví –
čas odfoukne jako smetí
i druhé tisíciletí.*

*Už poslední sloku píší,
dám si kafe od Maryši.
Až vypije Vávra do gr-
amu z Hvozdné z kávy logr,
popláceme – zatleskáme –
pak do rána dojásáme.*

Jh

Daleká cesta má, marné volání ?

Ó, jak rád bych se s vámi zadíval na líbeznou panoramu Krkonoš, jak rád bych šel s vámi do divadla a s přáteli poklábosil. O čem jiném by to bylo než o vaší práci na jevišti a bezpochyby především o Místopise českého amatérského divadla. Nelze mi jinak než sedět za počítačem, usilovně zpracovávat soustředěný materiál a opakovat si Vydržet! Vydržet! Hrozné termíny odevzdání do tisku se tak katastrofálně blíží.

Hory vašich informací jsme už zpracovali, některé dokonce tak daleko, že už víme, jak hesla budou vypadat. V tom nehotovém stavu sebraného materiálu jsme zaslali materiál soustředěný z jednotlivých okresů našim spolupracovníkům (od některých dosud marně čekáme na odpověď), v některých případech kontaktním osobám v místech. A tak opravujeme, doplňujeme, získáváme obrázkový materiál. Zkrátka práce jako na kostele. Blíží se hodina, kdy ukončíme vstupy do hesel o místech, která začínají písmeny A - M.

Nicméně v této chvíli "za pět

minut dvanáct" posílám za vámi do Vysokého tento vzkaz:

Chcete si zkonfrontovat skutečnosti, které znáte z divadelní historie vaší obce nebo jen vašeho souboru, se zněním hesla, které je připraveno pro Místopis? Máte po ruce zajímavé obrázky - ale ne jen snímky z inscenací, hledáme především dobré fotografie opon, dokumentů, jevištních zařízení apod. - ? Pošlete je! Pošlete doplňky, pokud heslo znáte z rozesílaných informací, dosavadním spolupracovníkům a vyslyšte naše volání. Doplňujte, ptejte se, informujte nás.

Neradi po tom několikaletém volání budeme poslouchat po vydání vaše výtky, co všechno v Místopise chybí. A pochopte také, že z mnohých rozsáhlých materiálů využijeme v knize jen encyklopedickou zkratku. Ale ani širší materiály nezůstanou nevyužity. Založili jsme počítačovou databázi a archiv, kde všechny informace zůstávají k dispozici dalším badatelům.

Takže kam volat? Kde se ptát? Kam zasílat materiály?

ARTAMA, Křesomyslova 7,
P.O.BOX 2, 140 16 Praha 4 -
Nusle, tel.: 02/ 61 21 56 84-7
email:artama@ipos-mk.cz nebo

jiri-valenta@volny.cz (večer a o víkendu 02/ 57 32 47 17)

Zdraví vás a na zásilku nebo zavolání se těší

Jiří Valenta

Jen takový seznam

Je to jen takový seznam jmen, který dosud nemnoho znamená. Možná však, že v budoucnosti se ze jmen stanou pojmy.

Letošního KPR při Krakonošově divadelním podzimu se zúčastnili:

Jaromír Dědek, Dagmar Brtnická, Kateřina Baranovská, Radana Šimčíková, Pavlína Tůmová, Eva Kodešová, Ivo Horkel, Agáta Hružová, Eva Procházková, Milan Čuban, Jarda Hájek, Jaroslav Josef, Simona Bezoušková, Petr Bláha Nejedlý, Kristýna Poesová, Tereza Krčálová, Jan Šejhar, Dagmar Landrová, Jiří Werner, Jana Staňková, Lenka Janyšová, Jiří Anderle, Vlastimil Krejčířík a Hana Fojtů.

Přejeme jim, ať od svých lektorů Mgr. Milana Schejbala, Káti Fixové a Jana Strejcovského pochytanou všechna moudra a zkušenosti, které se do nich vejdou.

ph

**A plete se,
plete se
a plete se.**

Kurz praktické režie (KPR, důvěrně KOPR)

rozhovor
s Mgr. Milanem
Schejbalem, umě-
leckým šéfem Di-
vadla ABC, reži-
sérem a pedago-
gem, jedním
z letošních lektorů
Kurzu praktické
režie

*Pane Schejba-
le, co je náplní se-
mináře, který tady
letos v rámci KPR
vedete?*

S účastníky kurzu probíráme divadelní druhy, žánry a styly, a to v praktické podobě. Každý den se věnujeme dvěma okruhům divadelní tvorby. Nejdřív probere-
me teoreticky, co který žánr znamená, co je pro něj typické, jakými postupy se může žánr realizovat, a pak si vše předvedeme prakticky. Frekventanti si vyberou jednu, dvě, tři situace ze hry a většinou s profesionálními, ale také amatérskými herci je staví a na tom se učí. Zdrojem je například shakespearovská tragédie, realis-

tické drama – konkrétně Maryša, americké drama, konverzační a situační komedie, fraška.

Znáte své žáky už z dřívějšíka? Myslím z loňského roku, kdy tu jako nováčci zahajovali druhý

běh KPR? Jakých jsou profesí a věku?

S tímto ročníkem pracuji poprvé tady ve Vysokém. Jsou to vesměs mladí lidé, je mezi nimi řada studentů, učitelů, ale také žena v domácnosti, porodní asistentka, referent životního prostředí, bankovní úředník...

Seminář navštěvuje

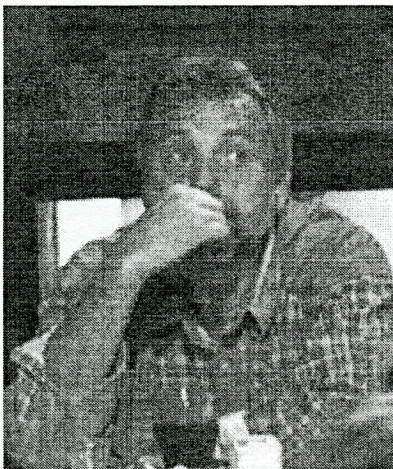
25 posluchačů.

Je to hodně, je to málo?

Pořád dost. Původně se jich přihlásilo kolem čtyřiceti, a to už jsme uvažovali o přijímacím kole. Ale část původních zájemců do kurzu nenastoupila, takže z tohoto hlediska to pro nás přestal být problém.

Je možné přihlásit se do Kurzu praktické režie i v jeho průběhu?

Poslední možnost ještě „naskočit“ byla teď ve Vysokém. Později by už zájemci nebyli

schopni se zapojit, za ten rok se udělalo hodně práce, chybělo by jim to.

Budete působit jako lektor i na Jiráskově Hronovu, kde se účastníci kurzu také týden vzdělávají?

Nejspíše ano, ale o lektorském obsazení hronovského soustředění se budeme ještě dohadovat s vedoucí lektorkou kurzu Kateřinou Fixovou a s dr. Milanem Strotzerem, který je organizačním vedoucím tohoto vzdělávacího projektu.

Projeví se letos tady u nás „

kopři“ i veřejně, nebo si budeme muset počkat, až uplyne tři a půl roku, resp. čtyři, na které byl KPR pro tento druhý běh koncipován?

Nejsou to herci, ale režiséři, takže si budete muset počkat na závěr kurzu. Nelze sice vyloučit, že budou chtít vyslovit svůj názor k některé inscenaci už letos, mají k tomu však malou příležitost, neboť na rozborový seminář se dostanou pouze třikrát, jinak mají dopoledne výuku.

Děkuji za rozhovor. al

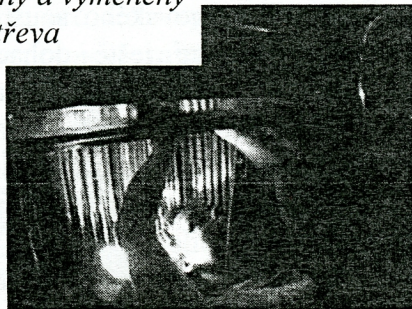
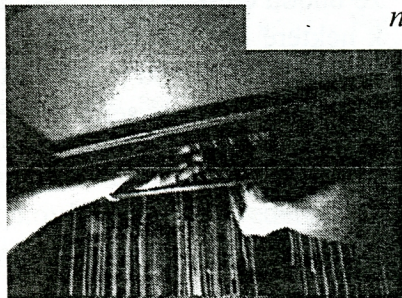
Včera odpoledne tak jako každý rok se sešel Krakonoš s našimi

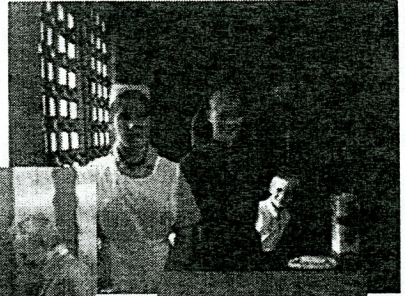
nejmenšími z Mateřské školky ve Vysokém nad Jizerou .

*Také v technice došlo k operaci.
Musely být opraveny a vyměněny
nějaký střeva*

Včera také došlo k vítání nových občánků.

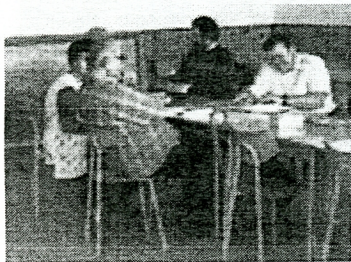
Aby mohli být posléze přivítáni i před divadlem.

I když je při tom postihla potopa světa.

Homo creativus a SČDO

Pane Zakopale, co je náplní letošního devátého setkání Klubu režisérů SČDO ve Vysokém?

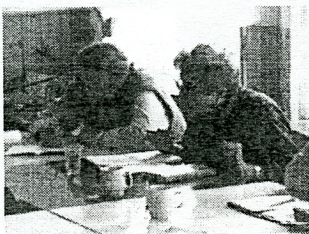
Letošní setkání si klade za cíl vyzkoušet si na modelové před-

lože vše, co se řeší při realizaci jednotlivých situací v představení. K tomu byla záměrně vybrána neznámá hra Egona Ervina Kische Nanebevstoupení Tonky Šibenice.

Příběh totiž o příslušnici nejstaršího povolání, jež poslouží odsouzenému na smrt. Patnáct

frekventantů se tak ocitá v roli herce i režiséra. Součástí jsou také uvolňovací a jazyková cvičení, vedená paní profesorkou Danielou

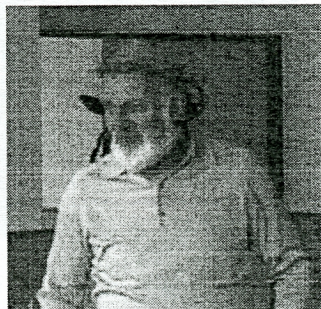
Musilovou, jež slouží ke zlepšení jevištní mluvy, jelikož divadelní řemeslo je spojeno s mluvním projevem. Těmito cvičeními tak navazujeme na spolupráci z loňského roku. V letech minulých jsme se věnovali mimo jiné dramatizacím pro děti, jak dělat pohádku a kramářským písním.

Pracujete stále ve stejném složení?

Základna asi deseti stálých lidí zůstává, ale každý rok se setkáme se třemi až pěti novými tvářemi. Kolektiv se stabilizuje v průběhu týdne a jednotlivá témata kurzů nám tak pouze bezděky na sebe navazují. Avšak věkový průměr kurzistů je vyšší a většina z nás aktivně v divadlech pracuje. Není to však seminář pouze pro režiséry SČDO. Kdokoliv projeví zájem, může přijít mezi nás.

Bude také letos ukázka vaší práce pro veřejnost?

Bohužel, ukázka nebude. Jednotlivé

výstupy, se kterými pracujeme, by nebyli pochopitelné, pokud bychom je vyjmuli z kontextu. Skupinky pracují na různých situacích a pouze se vzájemně radí, konfrontují a své jednání konzultují. Pokud by někdo chtěl naši práci vidět, může mezi nás zavítat nejpozději do pátku, kdy je náš poslední pracovní den. Práce se také stává složitější tím, že naši členové na letošním ročníku přehlídky vystupují - jako např. karlovarští, a jinak se aktivně podílí na jejím průběhu, což jim svým způsobem brání dokončit naše vlastní vystoupení.

V loňském roce jste naznačil projekt korespondenčního kurzu KOREK - jak se situace vyvíjí dnes?

Bohužel, od tohoto projektu jsme museli odstoupit pro nedostatek prostředků. Přišli jsme v nejméně vhodný čas, kdy Ministerstvo kultury snižovalo dotace. Pochopitelně nám to je líto, pro-

tože již bylo přihlášených asi 30 uchazečů. Zájem by byl, stejně tak i lektoři a podklady, ale vstupovat do celého podniku s málem a doufat, že časem budeme mít prostředků více - to je příliš velká nejistota. Snad se jednou v budoucnosti

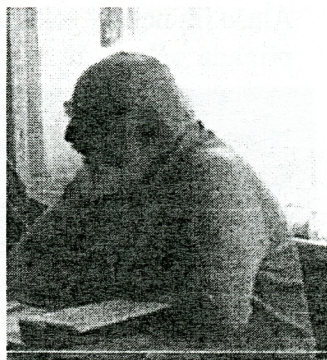
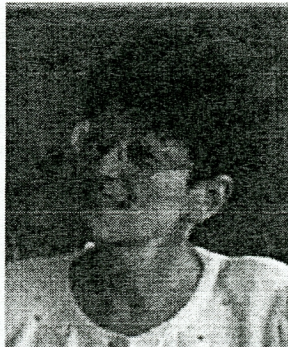
najde někdo, komu se podaří tento kurz realizovat.

Která situace či zážitek vznikne v průběhu

vašich setkání je pro vás nejhezčí?

Myslím, že je to ono Homo creativus - tvořivost a především radost ze setkání s přáteli. Náš kurz není pouze o vzdělávání, ale je o setkávání, na které se v průběhu roku těšíme, během něhož tvoříme a nikdo z nás není pasivní. Na to se těším nejvíce.

da

Dárek

Zlatá svatba a Vysoké nad Jizerou

Včera ve středu 18.října jsem po odpoledním představení seděla na malém sále. Přisedla si ke mně milá starší paní a povídá: „Když mi řeknete poudačku, povím vám něco pěkného hanácky.“ – Ptám se tedy, odkud paní je a jak se jmenuje. „Já jsem z Velké Bystřice na Hané, jmenuji se Klenovská a my jsme tady u vás ve Vysokém hráli s našim divadelním souborem dvakrát divadlo.“ Povídám, že se na to pamatuji a že mě to moc těší, když se k nám ochotníci vracejí, a paní Klenovská mi vypráví: „Víte, my tu máme vnuka, on se sem přišel a také to zavinilo divadlo. On sem jezdil na ty režisérské kurzy a tady svou nastávající poznal, oženil se tady a zůstal. Pracuje v pekárně, je to Aleš Hořínek.“ – A tak říkám, že Aleše již nějaký rok znám a že mi připadá pěkné, že se přijeli podívat také za ním, a na to mi paní Klenovská říká: „Víte, my jsme s manželem letos oslavili zlatou svatbu, máme dvě dcery, a protože ony vědí, jak taťka má ochotnické divadlo rád, tak nám jako

dárek k tomu našemu výročí zaplatily celý týden tady ve Vysokém na přehlídce. Věřte, udělalo nám to velkou radost!“

A mně se také nahrnuly slzy do očí...

„Máte hodné dcery, paní Klenovská, věřte, že udělaly radost nám všem ve Vysokém. Jsme totiž vždycky šťastni z toho, že se k nám lidé tak rádi vracejí...“

Slávka Hubačiková

„Vrabčáci“ a já

Když jsem chystala krátký program s „Vrabčáky“ na vítání souborů, netušila jsem, jak prořídnu naše řady, a že děti, které se tolik těší na tento divadelní týden, jenž přináší na pár dní život do našeho poklidného městečka, které se v tento čas již chystá k zimnímu spánku, ulehnu do postýlek, aby se tam kurýrovaly z nepříjemných chřipek. Zavinilo to jistě velmi chladné, nepříjemné a mlhavé počasí, které trvalo několik dní, a vlastně až do pátku 13. října jsme nevěřili tomu, že zasáhne sám mocný Krakonoš a postará se, aby účastníci Krakonošova divadelního podzimu spatřili obzor našeho domova

krásnějších barvách. My jsme to však vzdát nemohli a také ta malá hrstka dětí účinkovat chtěla. Tak jsme program trochu pozměnili. Díky sluníčku se nám pomalu „Vrabčáci“ uzdravují, jen Karolínka, která tak pěkně zpívala Kolovrátek s Baruškou, nám ulehla. V pondělí 16.října posílila naše řady vrabčice trochu přerostlá, ale nám to udělalo radost. Chtěla bych poděkovat všem maminkám i babičkám za to, že děti denně do divadla vodí, a samo-

zřejmě i všem dětem, které tu denně „vrabčáčkují“. Je to až neuvěřitelné, že poprvé jsme tu tancovali před 15 lety ... Moc si přeji, aby dětem zůstal tenhle elán a láska k tomu, co voní domovem ... Děti, v úterý se na vás budu moc těšit, budeme zase zpívat, cvičit, tancovat a hrát si. Přeji všem věrným hodně zdravíčka a vše dobré.

Slávka Hubačíková

DĚKUJI CELEMU KOLEKTIVU KDP,
VYSOKÉMU N. J., VŠEM KTERÉ JSEM
POTKAL ZA ÚŽASNĚ PROŽITÉ
2 3 DNY NA PŘEHLEDCE!?

BOŘA VESELÝ
BOLERADICE ?

P. S. : PAC A PUSU ?

Paličova pošta

Hádanka: Co je to potulný šlejfiř?

Odpověď očekávám na adrese: Bořa Veselý, Boleradice 334

Nevěřte nikomu!

Protože o přehlídce je zapotřebí opravdu každé ruky, rozhodli se dva prý kamarádi Evičky Nesvadbové, že využijí i tu její nalomenou. Původně navrhované prkénko zapuštěné do sádry – ták – měl nakonec nahradit nosič malých kalíšků na tvrdý alkohol. Do semilské nemocnice jela Evička, její nalomená ruka a kalíšek na vytlačení důlků. I když lékaři nebyli v zásadě proti, ukázalo se, že realizaci celého projektu brání jeden technický problém – sádra se nanáší na obvaz. Vynálezci a zlepšovatelé J. T. z Větrova a Ing. I. H. si proto své nápady nemohou nechat patentovat. Jejich řečem o náhlém a nenadálém zbohatnutí nevěřte a ne-
al

Valná hromada Vobskočáku

se bude válet dnes ve čtvrtek
v 17:30 na malém sále
divadla Krakonoš

Včera se na přípravném výboru konala malá oslava. Že to těm našim jubilantkám sluší!

Hádky pro ty, co mají dlouhou chvíli

Měli jste nám napsat toto:

Příslloví 1 – Komu není shůry dáno, v apatyce nekoupí.

Příslloví 2 – Ryba a host třetí den smrdí.

Řemeslo 1 – „Cvočkaři vyko-
vávali hřebíky ve všech rozmě-
rech až po krováky a nárožníky.“

Řemeslo 2 – „Vlasaři chodili
po vesnicích i městech. Kupovali
a stříhali ženské dlouhé vlasy, i
šedivé od starých žen. Platívali za
ně dosti slušný peníz, od šesti do
deseti zlatých, také nabízeli za ně
šátky na hlavu. Ženy však braly
raději peníze.“

Pouze jedno přísloví rozluštili
Honza P., Aleš H., Honza VV. a
Jan Šejhar.

Nejúspěšnějším luštitelem –
zvládl obě - je J. Josef, KPR.

Vaše odpovědi k zaniklým ře-
meslům:

Cvočkařem byl Douda.

Vlasaři vykupovali vlasy (dnes
by měli naději na renesanci ře-
mesla). Jan Šejhar

Cvočkaři vyráběli pro sedláře
ozdobné cvočky.

Vlasaři sbírali vlasy a vyráběli
z nich paruky. J. Josef, KPR

A co můžete luštit dnes?

Příslloví:

Náraz akustických vln, šířících
se ze zdrojů v lidském hrdle, se
odrazí od bariéry stromů, přičemž
kvalita i kvantita zpětné vlny je
adekvátní původnímu impulsu.

Dnešní zaniklé řemeslo:

Kdo to byli koptaři?

red

Od našich zvláštních zpravodajů

Poslední čerstvá zpráva od šá-
lové komise:

Komise ve složení Áša a Hláv-
ka po dlouhých měřeních, výpo-
čtech a přepočtech dospěla v
21:00 k závěru, že budoucí minis-
terská šála měří zatím neskuteč-
ných 4.13 m.

Pozn.red.: do třikrát kolem
kostela ještě kousíček schází.

Předpověď počasí na čtvrtek:

Oblačno, ráno ojediněle mlhy. Nejnižší ranní teploty poklesnou na 10-6°C. Nejvyšší denní teploty 12-16°C, vítr slabý jižní 2-4 m/s.

Anketa

V standardní otravě kafem z ruky Maryši našlo zalíbení 45 diváků, kteří za ni dali odpoledne 411 hlasů. A večer si pochutnalo 85 diváků v ceně 742 bodů.

Jídelníček

Ve čtvrtek nám dají a my si dáme k obědu hovězí vývar s těstovinou a svíčkovou na smetaně s houskovým knedlíkem a k večeři Krakonošův bramborák.

Společenská rubrika

Dne 2. listopadu 2000 se dožívá 75 let pan Jiří Němec, doyen DS Bystré u Poličky. Hodně zdraví, štěstí a breptů (což znamená, aby pořád hrál) mu přejí nejenom členové „jeho“ DS, ale také naše redakce a vůbec všichni, co jsme tady.
red

Spolek Techniků Divadla Krakonoš

Oznamuje:

Po včerejším večerním představení se v divácké šatně našel zcela opuštěný (lehký, voňavý, okrasný, prostě pěkný) šátek. Mužské obsluze utkvělo v paměti, že jeho majitelkou byla mladá slečna s dlouhými blondátými vlasy.

Neznámý majitel známé opuštěné čepice, jež se našla v pondělí 16.října, tímto děkuje celému osazenstvu STDK za to, že jsou opět spolu. – Má za co, protože jeho věrná přítelkyně mu byla nejen nalezena, ale také donesena. red

Jediný vtip na světě, o kterém víme, kdo je jeho autorem -

Kameraman David se dívá do kamery, která má na objektivu krytku. Kolemjdoucí Aleš se ho ptá:

„Davide, proč máš na tom objektivu krytku? Vždyť nic nevidíš.“

„Neruš mě,“ dí David. „Jsem s tou kamerou natolik srostlý, že takhle zavírám oči.“

- a neřekneme vám to!! red

Sponzoři XXXI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

PP
S.r.o.

EPRONA

Die Garten - Galerie

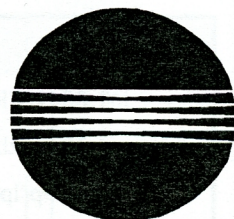
R Sager

Gonten Švýcarsko

KB

KOMERČNÍ
BANKA a.s.

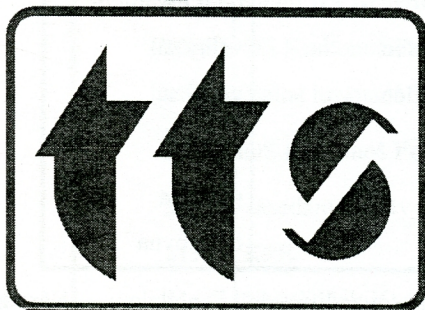
ŽELEZÁŘSTVÍ *školy*
domácí potřeby - elektro

COMPUTER SHOP
CS23

MINOLTA

ALFASPED
LOGISTIK S.R.O.

BOLIJA

Gema
Turnov

Abyste nebyli smutní...

U kartárky:

„Vidím ženu, brunetu, která vám není moc nakloněna. Musíte si na ni dát pozor. Bude se snažit všemi prostředky, aby vám otráвила život.“

„Pozdě, paní, je to už víc než deset let, co jsem se s ní oženil.“

Program na zítřek

9:00	KPR	spořitelna
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	
13:00	Kurz režisérů SČDO	sokolovna
13:30	loučení s DS Krakonoš	malý sál
14:00	KPR	spořitelna
14:30	Větrovanka	před divadlem
14:30	vítání DS Ořechov	na MěÚ
15:00	vítání DS Ořechov	před divadlem
16:00	DS Brněnec Monsieur Amédée	velký sál
19:30	DS Brněnec Monsieur Amédée	velký sál
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	KPR	půdička
22:30	společenský večer	hasičovna

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, David Hejral, video Standa Šmíd. Nákład 200 ks Cena 6 Kč.